በስመ እግዚአብሔር አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ፡ ቅዱስ፡ አሐዱ አምላክ፤
በስማ ለእምነ ወለንግሥትነ ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ፤
በኃይለ መስቀሉ፡ ለመድኃኒነ፥ ወለካህንነ፥ ወለንጉሥነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

"ጸመ ኢትዮጵያ"

በድል አድራጊው አንበሳ፡ በኢትዮጵያዊው ኢየሱስ ክርስቶስ እና እጆቿን ወደርሱ ልጇ በዘረጋችው፡ በኢትዮጵያዊቷ ድንግል ማርያም፡ ኢትዮጵያዊው ትውልድ፡ ዲያብሎስ፡ ለጥቂት ጊዜ በተፈታበት፡ በ፳፻ቱ (ዕሥራ ምዕቱ፥ ፪ሺው) ዓመተ ምሕረት የሚያስከትልበትን የፈተናና የችግር ማዕበል ለማስወገድ ስለሚችልበት መፍትሔ የሚያመለክተውን የዘንድሮውን መልእክት፡ የሚሰማ ጆሮ ያለው፡ ይስማ!

ተጻፈ፡ በበዓለ ፍልሰተ ሥጋሃ ለማርያም ድንግል፤ ጥር ፳፩ ቀን፥ ፳፻ ዓ.ም.

ይድረስ፡-

በኢትዮጵያ ላላችሁትና በመላው ዓለም ለተበተናችሁት፥ በተለያየ የኑሮ ኹኔታና የሥራ መስክ ለምትገኙ፥ በልዩ ልዩ ተግባርና ሙያም ለምታገለግሉ፥ በአጠቃላይ፡ እንደኢትዮጵያ ሥርዓተ መንግሥት፡ የቤተ ሕዝቡ፥ የቤተ ክህነቱና የቤተ ምልክናው አባሎች ለኾናችሁት፡ ኢትዮጵያውያንና ኢትዮጵያውያት! ለወንዶቹም፥ ለሴቶቹም! ለአዛውንቱም፥ ለወጣቱም! በየግላችሁም! ለኹላችሁም!

የቅዱሱ ኪዳን ፈጣሪያችንና አምላካችን በኾነው ኢየሱስ ክርስቶስ፥ እናት ሃይማኖታችንና አገራችን በኾነችው ድንግል ማርያም ላይ፡ ለአያሌ ምዕት ዓመታት፡ በሥውር ሲፈጸምና ሲከማች ቆይቶ፡ በ፲፱፻፷፯ ዓ.ም. በፍንዳታ ከተከሠተው፥ ከቀደሙት ከወረሰው፥ ራሱም አጽንቶትና አክሎበት ከቀጠለው ዓመፁና ክህደቱ፥ የአምልኮ አመንዝራነቱም፡ ይህ፡ የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፡ በእውነተኛ ንስሓ አለመመለሱ፡ ይኸው፡ ዘንድሮም፡ በእውን ይታያል፤ ከዚህ የተነሣ፡ ነባሩ ኢትዮጵያዊ ችግር፡ እነሆ፡ ከሠላሳ ሦስት ዓመታት በላይ ከኾነ ዘመን በኋላ፡ አኹንም፡ በዚሁ ትውልድ ዘንድ፡ በበለጠ እየተስፋፋና ሥር እየሰደደ፥ እየተራቀቀና እየጸና፡ በመጓዝ ላይ ይገኛል፤ ይህንኑ ችግር፡ በሰውኛው ብልሃትና ጥበብ፥ ኃይልና ገንዘብ ለመፍታት፡ አያሌ ሙከራና ብርቱ ጥረት ቢደረግም፡ እየበረታ ከመኼድ በቀር፡ ለማቃለልና ለማስታገሥም እንኳ፡ ፈጽሞ እንዳልተቻለ፡ ራሱ፡ ኢትዮጵያዊው ትውልድ ብቻ ሳይኾን፡ ለመጥፋቱ አባሪ ተባባሪ የኾነው፡ መላው ዓለም ጭምር፡ በገሃድ ይመለከተዋል።

እውነታው፡ ይኼ ከኾነ ዘንድ፡ ታዲያ! ይህ ትውልድ፡ ይህን ኢትዮጵያዊ ችግር፡ ለመፍታትና ለማስወገድ የሚቻለው፡ እንዴት ነው? ለዚህ፡ ምን ዓይነት ሌላ አማራጭ ዘዴ ይኖረዋል? ከሌለውስ፡ "የለኝም!" በማለት፡ ዝም ብሎ ሊቀመጥ፥ ወይም፡ ሊመለከት ይገባዋልን? አይደለም! ለቃል ኪዳን ፈጣሪያችን፡ ምስጋና ይድረሰውና! ትውልዱ፡ በንስሓ ለመመለስ ፈቃደኛ ከኾነ፡ በሌላኛው፥ በሰውኛው መንገድ፡ የማይቻለው ኹሉ፡ በቅዱሱ ኪዳን ምክንያት፡ በኢትዮጵያዊው ዘንድ እንዲቻል ስላደረገው፡ ኢትዮጵያዊው ትውልድማ፡ እንዲህ ብሎ፡ በተስፋ መቍረጥ፡ ወደኋላው ሊያፈገፍግ አይገባውም።

እንግዲህ፡ ይኸው ትውልድ፡ ይህን ኢትዮጵያዊ ችግሩን፡ እንዴት አድርጎ፡ በቀላሉና በፍጥነት፥ በጸጥታና በወግ ለመፍታትና ለማስወገድ፥ ከዚህ የተነሣም፡ ክፉው ጊዜ አልፎለት፡ የሚመኘው፡ ደጉና ደኅናው፥ የሰላሙና የብልጽግናው ዘመን፡ በቶሎ እንዲመጣለት ለማድረግ እንደሚችል፡ እናመለክተው ዘንድ፡ እስኪ ይፍቀድልን!? ትውልዱ፡ ይህን ችሮታ የሚጠየቀው፡ እስከዛሬ፡ ለባዕዳኑና ለተቃዋሚዎቹ፥ ለወዳጅ ጠላቶቹ ሳይቀር፡ አለቁጥጥር፡ ልቅ አድርጎና አትረፍርፎ የለገሠውን ፈቃደኛነቱን፡ አኹን፡ ለእኛ፡ ለወገኖቹ፡ ቆጥቦም ቢኾን፡ ለአንዴ ለመስጠት፡ ምንም ቢኾን፡ “አይነፍገንም!” ብለን በማመን ነው፤ ትውልዱ፡ ይህን በማድረጉ፡ የአገሩንና የወገኑን፥ የራሱንም ደኅንነት፡ የቱን ያህል እንደጠቀመ፡ የኋላ ኋላ፡ ያስተውለዋል። በዚህ መልክ፡ ፈቃዱን ካገኘን፡ ለዚሁ፡ ለኢትዮጵያዊው ችግር ማስወገጃ፡ ለትውልዱ የምናቀርብለት የመፍትሔ አሳብ፡ “ያገሩን ሠርዶ፡ ባገሩ በሬ!” እንዲሉ፡ በዘበናዮች ዘንድ የተናቀውን፡ “ኢትዮጵያኛውን መላ” መኾኑን፡ ስናበሥር፡ ደስ ይለናል።

“ኢትዮጵያኛው መላ” ያልነውም፡ በይፋ ታውቆ የኖረውንና የባዕዳኑ ፈሊጥ፡ በምንም ዓይነት ያልተቀላቀለበትን፥ ፍጹም ንጹሕና አገር-በቀል የኾነውን እንጂ፡ አዲስ፥ ወይም፡ እንግዳ የኾነውን አይደለም፤ ኢትዮጵያውያን፡ ከጥንት ጀምረው፡ ለአያሌ ሺህ ዓመታት፡ እንደዛሬው ዘመን፡ በግልም ኾነ፡ በአገር ደረጃ፡ ማናቸውም ዓይነት ችግር ሲገጥማቸው፡ ያን ችግር፡ ፈትተው፡ እያስወገዱ የኖሩበትን ማለታችን ነው፤ ይኸው ችግር፡ በአኹኑ የኢትዮጵያ ትውልድና በባዕዳኑ ሰዎች ዘንድ፡ እንዲህ፡ መፍትሔ ያጣና ግራ የሚያጋባ፥ በምሥጢር የተተበተበም በሚኾንባቸው ጊዜ፡ የተጠቀሙበትን፥ ዛሬም፡ ፈትተው፡ ሊያስወግዱ የሚችሉበትን፡ ልዩ የብልህነት ዘዴያቸውን ነው፡ እኛ፡ “ኢትዮጵያኛው መላ” ያልነው።

በመሠረቱ፡ “ችግር” የሚባለው፡ የሕይወት ጠንቀኛ ጣጣ፡ እንደክፋት፥ እንደኃጢኣትና እንደሞት ኹሉ፡ በራሱ፡ በሰው ፍላጎት የመጣ እንጂ፡ ጥንት፡ በተፈጥሮ፡ የህልውና አካል ኖሮት፡ የተከሠተ ኾኖ አይደለም፤ ቀድሞውኑም ቢኾን፡ ችግርን፡ ፈልጎ ያመጣው፡ ከቀዳማዊው አዳም ጀምሮ፡ እስከዛሬ ድረስ፡ ራሱ ሰው መኾኑ ተጽፏል፤ ይታወቃልም፤ ያው ሰው ደግሞ፡ ሲፈልግ፡ ያንኑ፡ ፈልጎ ያመጣውን ችግር፡ ራሱ መልሶ ሊያስወግደው ችሎ እንዳስወገደው፥ ለኹልጊዜም ሊያስወግደው እንደሚችል፡ ከዳግማዊው አዳም፡ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጀምሮ፡ በእርሱ በተፈጸመው ቤዛነትና ለቀረው ሰው ኹሉ በተሰጠው ጸጋ፡ እስከዛሬና ለዘለዓለም፡ የተረጋገጠ እውነታ ኾኗል። ከዚህ የተነሣ፡ በአኹኑ ጊዜ የተንሰራፋውን ኢትዮጵያዊ ችግር፡ ፈልጎ ያመጣው፡ ራሱ፡ ይህ፡ ኢትዮጵያዊ ትውልድ እንደመኾኑ መጠን፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ከፈለገ ደግሞ፡ ይህንኑ፡ ከዓቅሙ በላይ የኾነበትንና በሰውኛው ዘዴ ሊያስወግደው ያልቻለውን፡ ኢትዮጵያዊ ችግሩን፡ ራሱ፡ መልሶ፡ ሊያስወግደው እንደሚችል፡ ሊገነዘበው ይገባል። አዎን! የሚያስወግደውም፡ በ“ኢትዮጵያኛው መላ” ብቻ ነው።

የፍጡር አካል፡ በሥጋው፡ ሕያው ኾኖ ሊንቀሳቀስ፥ ሊሠራና ሊኖር የሚችለው፡ በነፍስ፡ የኃይል ምንጭነት መኾኑ፥ ደግሞም፡ ሰው የሠራው ሠረገላ እንኳ፡ በመንቀሳቀስ ሊያገለግል የሚችለው፡ በዚያው፡ በሠሪው፡ በሰው ተቆጣጣሪነት መኾኑ ይታወቃል። እንደዚሁ ኹሉ፡ አንድን ግለሰብ፥ አንድን ቤተሰብ፥ አንድን ኅብረተሰብ፥ ወይም፡ አንድን ሕዝብ፡ አስማምቶና አዋሕዶ የሚያኖረው፥ የሚያንቀሳቅሰውና የሚያሠራው፡ አንድ ኃይል ሊኖረው፡ የግድ ያስፈልጋል፤ ሌላ አማራጭ የለም፤ አለዚያ፡ ያ ግለሰብ፥ ያ ቤተሰብ፥ ያ ኅብረተሰብ፥ ወይም፡ ያ ሕዝብ፡ ሕያው የኾነ፡ ህልውናን አግኝቶ፡ በዚያ ሕይወት ሊቀጥል አይችልም። ያም ኃይል፡ ሃይማኖት ነው። የዚያ አካል፡ ህልውናው፡ መልካምና ፍሬያማ እንዲኾንለት ከተፈለገ ደግሞ፡ ያ ሃይማኖት፡ ፍጹም ንጹሕና እውነት መኾን ይኖርበታል።

ለኢትዮጵያና ለኢትዮጵያውያን፡ ለህልውናቸው፡ ታላቅ አገልግሎትን ያበረከተላቸው ኃይል፡ <u>የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊው ተዋሕዶ ሃይማኖታቸው</u> መኾኑን ለማስተባበል፡ አይቻልም፤ እርሱም፡ በፍቱን መሣሪያነቱ፡ ለችግራቸው ማስወገጃ አድርገው ለሚጠቀሙበት፡ ለ"ኢትዮጵያኛው መላ" ጥሩ ምንጭ ኾኗቸው ኖርዋል። ነጻነታቸውን በማስገኘቱ፥ ይህንኑም ነጻነት፡ ለ፯ሺ፭፻ ዓመታት አጽንቶና አረጋግጦ፡ እስከዛሬ በማቆየቱ ረገድ፡ ሙሉና የብቻው የኾነ ድርሻ ያለው፡ ይኸው ሃይማኖታቸው ነው፤ ለዚህም፡ እንደዐለት ድንጋይ ጸንቶና ነዋሪ ኾኖ ከሚመሰክረው፡ ከራሱ ሐውልትነት የበለጠ፡ ሌላ ማስረጃ አያስፈልገውም።

እንዲህ ከኾነ፡ ከፍጥረት መጀመሪያ አንሥቶ፡ እስከዛሬ የኖረውን፥ በሕያውነቱም፡ ለዘለዓለም የሚቀጥለውን፡ ይህን የመሰለውን ፍቱን መሣሪያ፡ የዘመኑ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ በጊዜው ለተጋረጠበት ኢትዮጵያዊ ችግር ማስወገጃ አድርጎ ሊጠቀምበት እንደሚገባ፡ እሙን ነው። ነገር ግን፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ለመልካምና ለዘለቄታ ህልውናው፡ መሠረትና ማንቀሳቀሻ የኾነውን፡ ይህን ፍቱን ኃይል፡ መሣሪያ አድርጎ ሊጠቀምበት አልፈለገም፤ ባለመፈልጉም፡ እነሆ፡ ችግሩ፡ እየጸናበት ከመኼድ በቀር፡ የተሻለ ነገር ሊመጣለት የማይቻል ኾኖ ቆየ። የዚህን እውነታ ለማረጋገጥ፡ ወደሩቅ ዘመን መኼድ ሳያስፈልግ፡ እስከዛሬ፡ ከሰላሣ ሦስት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን የቀጠለውንና እየባሰ የኼደውን፡ ይህንኑ ችግር፡ በተጨማሪ ማስረጃነት ማቅረቡ ብቻ የሚበቃ ይኾናል።

"ኢትዮጵያኛውን መላ" ከመግለጻችን በፊት፡ በትውልዱ ልበ-ደንዳናነትና እምቢተኛነት ምክንያት፡ ዛሬ ያለው የኢትዮጵያ ችግር፡ ተንሰራፍቶ በመቀጠሉ፡ ብዙዎችን የእውነት ሰዎች ሳይቀር፡ አሳዝኖ፡ ተስፋ ወደማስቆረጡና እስከማስለቀስ ማድረሱን በተመለከትን ቍጥር፡ ገልጠን በማንበብ፡ የምንጠናከርበት፡ አንድ መጽሐፍ አለ፤ እርሱም፡ ዓለም የተቀበለው፡ ገናናው የእውነት መጽሐፍ ነው፤ በዚያ የተመዘገበውን፡ እንዲህ የሚለውን፡ የባለራእዩን ቃል፡ ለትውልዱ መጽናኛ ይኾን ዘንድ፡ እዚህ ላይ፡ እነሆ፡ አስቀድመን ጠቅሰነዋል፡-

"በውስጥና በውጭ የተጻፈባት፥ በሰባት ማኅተም የታተመች መጽሐፍ፡ በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው፡ በቀኝ እጁ ተይዛ፥ ታላቅ መልአክም፡ 'ያችን መጽሐፍ ሊከፍት፥ ማኅተሟንም ሊፈታ፡ የሚገባው ማነው?" እያለ፡ በታላቅ ድምፅ ሲያውጅ አየሁ። ያችን መጽሐፍ ለመክፈት፥ ለማየትም የተቻለው፡ በሰማይም ቢኾን፥ በምድርም ቢኾን፡ ማንም አልተገኘም። ያችን መጽሐፍ፡ ሊከፍታት፥ ሊያያትም የሚገባው፡ ማንም ስላልተገኘ፡ ብዙዎች አለቀሱ፤ እኔም አብሬአቸው አለቀስሁ።

"በእዚያ ከነበሩት አለቆች መካከል፡ አንዱ፡ እንዲህ አለኝ፡- 'ኢትብኪ! ናሁ፡ <u>ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ</u>፥ ዘእምውስተ ሥርዉ ለዳዊት፥ ከመ ይፍትሓ ለይእቲ መጽሐፍ፥ ወለማኅተሚሃ!'" ይህም "'አታልቅስ! እነሆ፡ ከዳዊት ሥር፥ ከይሁዳ ወገን የኾነ አንበሳ፡ ይህችን መጽሐፍ ይገልጥ ዘንድ፥ ማኅተሟንም ይከፍት ዘንድ፡ ድል ነሥቷል!'" ማለት ነው። (ራእ. ፭፥ ፩-፭።)

በዚህ ቃል መሠረት፡ "ችግር"፡ ከእግዚአብሔር አብና ከኢትዮጵያዊቷ ድንግል ማርያም በተወለደው፡ በኢትዮጵያዊው ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ድል አድራጊነት፡ ለአንዴና ለመቼውም ጊዜ ተፈትቶ ተወግዷል፤ እንዲህ ኾኖ መወገዱ፡ ተረጋግጦ ከታወቀ፡ እንግዴህ ወዲህ፡ ከእያንዳንዱ፡ ከትውልዱ አባል የሚጠበቀው ድርሻ፡ ተስፋ በመቍረጥ፡ ማልቀስ ሳይኾን፡ በዚህ ዜና፡ ደስ በመሰኘት፥ በተገኘውም ጸጋ በመጠቀም፡ የየግል ግዳጅን ለመፈጸም መዘጋጀት ነው። የዚህ ዝግጅት፡ መነሻና መድረሻ፡ ምን እንደኾነ፥ እንዴትስ፡ መካኼድና መከናወን እንዳለበት፡ ለትውልዱ እናመልክት!

በረቂቅ ኃያልነቱና በፍቱን መሣሪያነቱ የሚታወቀው፡ "ኢትዮጵያኛው መላ"፡ ለኢትዮጵያውያን፡ በቅዱሱ ኪዳን ሃይማኖታቸው አማካይነት፡ ከፈጣሪያቸው የተሰጣቸው፡ ልዩ ጸጋ ነው፤ ሌላ ማማረጫ ሳያስፈልገውም፡ ከዚህ ዘመን ደርሷል፤ እርሱንም፡ ኢትዮጵያውያን፡ በማሰብ፥ በመናገርና በማድረግ ሲጠቀሙበት፥ በነፍስ፥ በሥጋና በመንፈስም ሲፈጽሙት፡ እስከዛሬ ኖረዋል።

ታዲያ! ለኢትዮጵያውያን፡ የመፍትሔ ኃይል ያለውና ረቂቅ መሣሪያቸው የኾነው፡ ይህ፡ "ኢትዮጵያኛው መላ" ከቶ ምንድር ነው? "ኢትዮጵያኛው መላ"ማ፡ በ"ጾመ ኢትዮጵያ" የተከሠተው፡ ሃይማኖታዊው ምግባራቸው ነው። ኢትዮጵያውያን፡ ሥጋዊ ዓቅማቸው በሚፈቅድላቸው መጠን፡ ለሦስት ቀናት፡ በጽሙና የሚጠመዱበት፡ የንስሓ ጾም፥ ጸሎትና ምጽዋት ነው። "ጾመ ነነዌ" እያልን፡ በያመቱ፡ በልማድ ብቻ ስንጾማት የኖርነውን፡ የሦስት ቀኖች ጾማችንን፡ እንዳለፉት ዓመታት፡ ዘንድሮም፡ "ጾመ ኢትዮጵያ" ብለን፡ እንጾማት ዘንድ፡ አገራችን፡ በስሟ ያቀረበችልን፡ ታላቁ ጥሪዋ ነው። ሲጠራቀምና ሲከማች ኖሮ፡ በ፲፱፻፷፯ ዓ.ም. የፈነዳውን፥ ከየራሳችንም የጀመረውን፡ ይህን፡ የዛሬውን፡ አገራዊና ሕዝባዊ ችግራችንን ለማስወገድ እንዲያስችል፡ መልካም አጋጣሚ ኾኖ፡ ለኢትዮጵያውያን የቀረበው፡ "ኢትዮጵያኛው መላ"፡ "ጾመ ኢትዮጵያ" ነው።

አዎን! ስለአገራችንና ስለእየራሳችን፥ ስለወገኖቻችንና ስለዓለሙም፡ በተለየ ሃይማኖታዊ ትኵረትና መንፈሳዊ ተመስጦ ተዘጋጅተን፡ በግልና በኅብረት ልንጾማት የሚገባን፡ የኢትዮጵያ ጾም ናት፡ ይህች፡ የ"ኢትዮጵያኛው መላ" ፍቱን ኃይልና መሣሪያ።

እንግዴህ፡ አገራችን ኢትዮጵያ፡ በስሟ ያቀረበችልንን፡ ይህን ታላቅና ልዩ ጥሪ፡ በሙሉ ፈቃድ የምንቀበለው ከኾነ፡ ይህ መልእክት፡ በማናቸውም መንገድ፡ ከእያንዳንዳችሁ ዓይን፥ ጆሮ፥ ወይም፡ እጅ፡ ከደረሰበት ጊዜ ጀምሮ፥ በተለይም፡ በመጨረሻ፡ ከሰኞ፡ የካቲት ፲ እስከረቡዕ፡ ፲፪ ቀን፥ ፳፲ ዓ. ም. ባሉት ሦስት ቀኖች ውስጥ፡ በምግባር ላይ ውሎ እስከሚፈጸምበት ዕለት ድረስ፡ የ"ጾመ ኢትዮጵያ"ን ሥርዓት፡ በንጹሕ ኢትዮጵያዊነታችን ተከትለን፡ ለመልካሙ ፍሬ እናበቃው ዘንድ እናሳስባችኋለን።

ይህ ሥርዓት፡ አባቶቻችንና እናቶቻችን፡ በየቤታቸው ተወስነው፥ የነፍስ፥ የሥጋና የመንፈስ ጫማቸውን አውልቀው፥ ከአልጋ ወርደውና ተለይተው፥ በምድርም ላይ ወድቀው፥ እየራሳቸውን፡ በእውነተኛው ኢትዮጵያዊ መንፈስ አንጽተውና አጽንተው፥ ኹሉን በሚያውቀው ፈጣሪያቸው ፊት፡ የውጭና የውስጥ ኹለንተናቸውን ገላልጠው የሚያቀርቡበት ነው። እኛ፡ የዛሬዎቹ ልጆቻቸው፡ የእነርሱን ፈለግ በመከተል፡ እያንዳንዳችን፡ በያለንበትና በየተግባራችን ተወስነን፥ በቀናች ሃይማኖትና በትክክለኛው ምግባር ተጠምደንም፡ በቅድሚያ፡ እየራሳችንን፡ ከራሳችን፥ ከሰውና ከእግዚአብሔር ጋር፡ በንስሓ የምናስታርቅበት ነው። ቀጥለንም፡ በየግል ሰውነታችንና እርስ በርሳችን፡ በመንፈስ ቅዱስ፡ አንድ ኾነን፡ ከፈጣሪያችን ጋር፡ በእውነተኛው አምልኮ የምንገናኝበት ነው።

ይህን ካደረግን፡ እኛ፡ የዛሬዎቹ ኢትዮጵያውያን፡ ከየራሳችንና ከአምላካችን፥ ከወገናችንም የሚፈለግብንን የመጨረሻ ግዳጅ መፈጸማችን ነውና፡ ለዛሬው ችግራችን፡ መፍትሔ የሚኾነንን ምሕረት፡ በእርግጥ፡ ከእርሱ፡ ከፈጣሪያችን እናገኛለን፤ ማግኘታችንንም፡ ከእርሱ ወርዶ የሚያድርብንና ኹሉን የሚገልጽልን፡ ቅዱሱ የእውነት መንፈስ፡ ራሱ፡ ያሳውቀናል፤ "ኢትዮጵያ፡ እጆቿን ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!" የሚለውን መለኮታዊ መመሪያችንን፡ በሥራ ላይ ማዋላችንንም፡ ያስረዳናል፤ የኢትዮጵያኛው መላችን አካላት የኾኑትን፡ እነዚህን፡ ጾምን፥ ጸሎትንና ምጽዋትን፡ አጠቃልሎ የያዘውን፡ ሃይማኖታዊ ምግባራችንን፡ ለንስሓ ፍሬ ማብቃታችንን ያበሥረናል፤ በፍጻሜውም፡ ይህን የምንሻውን መለኮታዊ ምሕረት፡ በግልና በአገር ደረጃ፡ ለእኛ ብቻ ሳይኾን፡ ከዚያም አልፈን፡ ለዓለሙም ጭምር፡ በሚያስተማምን መልኩ ለማስገኘት መቻላችንንም ያስገነዝበናል።

ከሦስቱ ቀኖች ጾማችን፡ የሚጠበቀው ፍሬያማ ውጤት የሚገኘው፡ ከላይ የተጠቀሱት ዕለታት ደርሰው፡ ሱባኤው በሚፈጸምበት ጊዜ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን፡ ገና ከወዲሁ፡ የዚህ ሃይማኖታዊና መንፈሳዊ ሰልፍ ዝግጅት፡ ዜናው መሠራጨት ጀምሮ፡ መልእክቱ፡ ከእያንዳንዳችሁ ዓይን፥ ጆሮ፥ ወይም፡ እጅ ሲደርስ፡ ውጤቱን፡ በአንዳንድ ምልክቶች ተከሥቶ ታገኙታላችሁ። ከእነዚህም ምልክቶች መካከል አንዱ፡ የዚህ ችግራችን ክፉ ምንጭና አበጋዝ የኾነው ዲያብሎስ፡ ከነሠራዊቱ፡ ማለትም፡ አጋንንቱንና ሰብአውያን አገልጋዮቹን ጨምሮ፡ በመበርገግ፡ ከሚደርስበት ጭንቀትና ጥበት የተነሣ፡ የሚያደርገው መወራጨትና መታወክ ነው።

በዚህ ጊዜና በዚህ አንጻር፡ በእኛ በኩል፡ ሊታይ የሚገባው፡ በጎ ምልክት ደግሞ፡ በእግዚአብሔር መንፈስና በእውነተኛ አምልኮ ኾነን በምንፈጽመው በዚህ የጾም፥ የጸሎትና የምጽዋት ምግባራችን ምክንያት፡ በውስጣችን የሚሰማን፡ መታመንና በውጫችን የምናሳየው፡ እርጋታ ይኾናል።

በአኹኑ ጊዜ የተከሠተውና የተፈጸመው፡ ይህ፡ የ"ጾመ ነነዌ" እና የ"ጾመ ኢትዮጵያ" ጥምረትና ትሥሥር፡ በሥራ ላይ እንዲውል የኾነው፡ ያለምክንያት አለመኾኑ ሊታወቅ ይገባል፤ በመጨረሻው ዘመን፡ ከፍጥረተ ዓለሙ ጋር ሊፋረዱ፡ በእግዚአብሔር ችሎት ፊት የሚቀርቡት፡ የነነዌ ሰዎችና የኢትዮጵያ ሕዝብ በመኾናቸው ነው፤ የነነዌ ሰዎች፡ በነቢዩ ዮናስ ስብከት፡ እየራሳቸውን፡ ለእውነተኛ ንስሓ በማብቃታቸው፡ የፈጣሪን ምሕረት አግኝተው፡ ከመደምሰስ ድነዋል፤ የኢትዮጵያ ሕዝብ ደግሞ፡ አምላካቸው እግዚአብሔር፡ ለሰሎሞን የሰጠውን የጥበብ ጸጋ፡ በዝና ስለሰሙ፡ ያንን ዜና፡ በዓይኖቿ አይታና አረጋግጣ ትመለስ ዘንድ፡ ንግሥታቸው ማክዳ፡ ከአገራቸው፡ ከኢትዮጵያ ምድር ተነሥታ፡ ወደኢየሩሳሌም እንድትጓዝ አድርገዋል። በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ያለውን፡ የዚህን ዝክረ ነገር የሚያወሳው ቃል፡ እዚህ ላይ ሊጠቀስ፡ አግባብ ይኾናል፦

"ከጻፎችና ከፈሪሳውያን መካከል፡ ሰዎች መጥተው፡ 'መምህር ሆይ! ከአንተ፡ ምልክት ልናይ እንወድዳለን፤' አሉት። ጌታችን ኢየሱስም መልሶ፡ 'ከዳተኛዪቱ፥ ዓመፀኛዪቱና አመንዝራዪቱ ትውልድ፡ ምልክትን ትሻለች፤ ነገር ግን፡ ከነቢዩ፡ ከዮናስ ምልክት በቀር፡ ምልክት አይሰጣትም። ...የነነዌ ሰዎች፡ በፍርድ ቀን ተነሥተው፡ ይህችን ትውልድ ይፋረዷታል፤ ያሳፍሩዋታልም፤ በዮናስ ስብከት፡ ንስሓ ገብተዋልና፤ እነሆ፡ ከዮናስ የሚበልጥ፡ ከዚህ አለ። ንግሥተ አዜብ፡ በፍርድ ቀን ተነሥታ፡ ከዚች ትውልድ ጋር ትፋረዳለች፤ ታሳፍራታለችም፤ የሰሎሞንን ጥበብ ትሰማ ዘንድ፡ ከምድር ዳርቻ መጥታለችና፤ እነሆ፡ ከሰሎሞን የሚበልጥ፡ ከዚህ አለ።'" (ማቴ. ፲፪፥ ፴፰-፵፪።)

ከዮናስና ከሰሎሞን የሚበልጠው፡ ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረውን፡ ይህን መለኮታዊ እውነታ፡ ለዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድና ለዓለሙ ኅብረተሰብ ለማረጋገጥ፡ ወደሩቁ የዜና መዋዕል መዝገብ፡ ተመልሶ ኼዶ መመራመር አያስፈልግም፤ የቅርቡን፡ የኹለተኛውን የዓለም ጦርነት ዝክረ ነገር፡ አገላብጦ ማዘከር ይበቃል፤ አዎን! የዚያን ጊዜዎቹ፡ የኢትዮጵያ ትውልድ መሪዎችና የዓለሙ ኃያላን መንግሥታት፡ ቀድሞም ኾነ ዛሬ፡ ኢትዮጵያን፡ ማን እንደኾነች፡ ጥሩ አድርገው ያውቋታል፤ የሀብቷና የጥበቧ፥ የኃይሏም ምንጭ በኾነው በፈጣሪዋ፡ ከመተማመን በቀር፡ ያለማረሻ፡ ምንም ነፍጥ (የሚተኮስ ጦር መሣሪያ) የሌላት፥ የእግዚአብሔርና የቅድስት እናቱ ስም፡ የሚቀደስባት፥ መንግሥቱ፡ በይፋ የሰፈነባትና የቃል ኪዳን ቅርሶቹ፡ የሚጠበቁባት፥ ሕዝቡም፡ በትንሹ፡ "በቃኝ!" ብሎ፡ በመንፈሳዊ ትሕትና የሚኖርባት መኾኗን፡ ለራሳቸው ተገንዝበው፡ ለሌላውም ጽፈው ያስረዳሉ።

ይኹን እንጂ፡ በዚያን ጊዜ፡ እርሷን፡ ለዘር ጠላቷ፡ በክህደት አሳልፈው በመስጠት አፈራርሰው፡ እነርሱ፡ በሰላም የሚኖሩ መስሏቸው፡ በኢትዮጵያ ላይ በፈጸሙት ታላቅ በደል፡ እኒያ መሪዎችና ኃያላን፡ ከነቃል ኪዳናቸውና የመንግሥታት ማኅበራቸው ጋር፡ የደረሰባቸው ፍጻሜ፥ አዎን! ለዚያ ደባቸውና ክህደታቸው፡ በናዚ ጀርመን፥ በፋሺስት ኢጣልያና በተስፋፊዋ ጃፓን አምባገነን ጦረኞች፡ የተከፈላቸው የፍርድ፥ የበቀልና የቅጣት ዋጋ አይዘነጋም።

እነዚያ ኃያላን፡ ዛሬም እንደገና፡ የዘመኑን፡ የኢትዮጵያ ትውልድ መሪዎችና የተባበሩት መንግሥታት ድርጅታቸውን ይዘው፡ የቀድሞውን የመሰለ ደባቸውን፡ በኢትዮጵያና በሕዝቧ ላይ፡ ያለኃፍረትና ያለይሉኝታ ሲያካኺዱ፡ ይኸው ይታያል። ይኹን እንጂ፡ ይህ ክፉ ግብራቸው፡ እንደዚያን ጊዜው ኹሉ፡ በመለኮታዊው ነደ እሳት ለመጫወት እንደመሞከር የሚያስቆጥራቸው መኾኑን አስተውለው፡ ከዚህ ድርጊታቸው ይታቀቡ ዘንድ፡ ያለፈው ዝክረ ነገር፡ የማስጠንቀቂያ ደወሉን በማሰማት፡ እነሆ፡ እነርሱንም፥ የዛሬውን የኢትዮጵያ ትውልድም፡ ያለማሠለስ፡ ያሳስባቸዋል፤ ነገር ግን፡ ኹሉም፡ ደወሉን ያዳመጡት አይመስልም፤ ባለፈው ጊዜ፡ ከታላቁ የእውነት ዳኛ፡ በየድርሻቸው የተሰጣቸው የፍርድ ጽዋ፡ ትምህርት ኾኗቸው፡ ካኹኑ ጥፋታቸው ተጸጽተው፡ ሊመለሱ አልተቻላቸውምና።

ለ"ጾመ ኢትዮጵያ"፡ መነሻ የኾነውም፡ ይህ፡ አደገኛ ኹኔታቸው ነው። እየራሳቸውን፡ ከባሰ ቅጣት ለማዳን ሲሉ፡ ይህን፡ ብርቱ የህልውናቸውን ጉዳይ፡ እንደገና እንዲያስቡበት፡ ኃያላኑን ለማንቃት ነው። በዛሬው የቅጣት ማዕበል ተጥለቅልቆ ሊዋጥ የሚንገላታውንም ኢትዮጵያዊ ትውልድ ለማትረፍ ነው። አዎን! የጥንት ፍጡራንን ከደመሰሰው የጥፋት ውኃ፡ ስምንት ሰዎችን እንዳተረፈቻቸው፡ እንደኖኅ መርከብ፡ ይህች ጾም ተዘጋጅታ ቀርባለች።

ስለዚች ጾም ስንነጋገር፡ "'ጾም፥ ጸሎት፥ ምጽዋትና ንስሓ ምንድር ናቸው? ለምንስ ያስፈልጉናል?" የሚሉ ይኖሩ ይኾናል፤ ለዚህ ጥያቄ፡ መልስ የሚኾነውን ቃል፡ ባጭር ልግለጽላችሁ! እንደምታውቁትና በእየራሳችሁ እንደሚሰማችሁ፡ ኢትዮጵያዊው፡ ከራሱ ተፈጥሮና አካል ጀምሮ፡ እምነቱና ምግባሩ፥ አስተሳሰቡና አኗኗሩ፥ በጠቅላላ ህልውናውና ሕይወቱ፡ የእግዚአብሔር፥ በእግዚአብሔርና ለእግዚአብሔር ነው። ይህንም፡ በሥነ ፍጥረትና በሥነ መለኮት ምሥጢራት ላይ ተመሥርቶና ታንጾ፥ ከእነዚህም ሠርፆና በእነዚህ ቆሞ፡ በሕያውነት የሚኖርበት ኹለንተናው ያረጋግጣል። እንዲህ ከኾነ፡ ኢትዮጵያዊዉን፡ ከዚህ መሠረታዊ አቋሙ ውጪ የሚያደርግ፥ ወይም፡ የተለየ የሚያስመስል፡ ድርጊትና አነጋገር ቀርቶ፡ ማሰቡ እንኳ እንዳይኖር መጠነቀቁ፡ ለማንም በብርቱ ይበጃል።

ይህም፡ ያለ ምክንያት አይደለም፤ "ጾም" በሚለው ቃል ፈንታ፡ "የረኃብ ዓድማ" የሚለውን ባዕድ ይትበሃል ለመተካት፡ የሚካኼደውን ሙከራ፡ ከብዙዎች፥ ከማንጠብቃቸው ወገኖች ጭምር፡ ተደጋግሞ በመስማታችን ነው። ይኹንና፡ ለኢትዮጵያዊ፡ "የረኃብ ዓድማ"፡ ምኑ ነው? ኢትዮጵያዊው፡ "ጾም"ን እንጂ፡ "የረኃብ ዓድማ"ን፡ የት ብሎ ያውቀዋል? ምኑም ስላይደለ፡ አያውቀውም፤ በ"ጾም" ፈንታ፡ "የረኃብ ዓድማ"ን ለመተካት የሚካኼደው ሙከራ፡ እንደሌላው፡ የባዕዳን ደባ ኹሉ፡ ኾነ ተብሎ፡ ኢትዮጵያዊዉን፡ ከእግዚአብሔር ለመለየት፡ ከተጻራሪው ጎራ ሠርፆ የተሠራጨ መርዝ መኾኑ፡ ግልጽ ነው።

"ኢትዮጵያዊ ነኝ!" ባዩ ግን፡ ይኼን ሴራ፡ እንዴት ተቀብሎ ሊያስተጋባው እንደበቃ ያስገርማል! "ጾም" እኮ፡ ከእግዚአብሔር ጋር ለተዋሓደው፡ ለኢትዮጵያዊው ምግባር፡ መታወቂያ ምልክቱ ነው። "የረኃብ ዓድማ" ደግሞ፡ በእግዚአብሔር ለማያምኑ፡ ለአሕዛብና ለአረማውያን ወገኖች፡ መለያቸው እንዲኾን፡ ራሳቸው የመረጡት አገላለጽ ሊኾን ይችላል። "የረኃብ ዓድማ" የሰዎችና በሰዎች፥ ወደሰዎችም የሚያመራ ነው፤ ውጤቱም፡ በድንጋይ ላይ እንደፈሰሰ ውኃ፡ ተንኖ መቅረት፥ ማለትም፡ ፍጻሜው፡ ሞት ነው። "ጾም" ግን፡ የእግዚአብሔርና በእግዚአብሔር፥ ወደእግዚአብሔርም ያደርሳል፤ ውጤቱም፡ በወንዝ ዳር እንደበቀለች ተክል፡ ለምልሞ፡ መልካሙን ማፍራት፥ ማለትም፡ ፍጻሜው ሕይወት ነው።

ወገኖቻችን! እስኪ፡ ቆም ብላችሁ፡ ከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. በፊትና ከዚያ በኋላ፡ እስካኹን፡ የኾነውንና አኹን፡ በዚህ ትውልድ ላይ እየደረሰ ያለውን ኹሉ፡ በዓይነ ሕሊና ተመልከቱት! ለመኾኑ፡ ይህን ትውልድ፡ ለዚህ ኹሉ ችግርና ውድቀት የዳረገው፡ ምን ይመስላችኋል? ተራና ጥቃቅን መስለው ከሚታዩን፡ ከእኒህ ዓይነቶቹ ስሕተቶች፡ ባለመጠንቀቁና ነቅቶ ባለመጠበቁ፥ ከዚህ የተነሣም፡ እያንዳንዱ የትውልዱ አባል፡ የኃላፊነት ግዳጁን ባለመፈጸሙ አይደለምን? ነው እኮ! ታዲያ! ይኸው ትውልድ፡ ይህንኑ አውቆ፡ በዚህ ረገድ፡ ማስተዋልና ማመዛዘን፥ የሚጠበቅበትንም ድርሻ፡ በያለበት መፈጸም የሚጀምረው፡ መቼ ነው? የእስካኹኑና አኹን እያሠቃየው ያለው መከራ አይበቃውምን? ይህን ትውልድ፡ ከቶ፡ ምን ነካው? የተደረገበት አዚም፥ አፍዝ አደንግዝ አለን? ምን እስኪኾን ነው የሚጠብቀው!?

የሚሰማ ጆሮ ካለው፡ "እንግዴህማ፡ ንቃ እንጂ!" የሚለውን፡ የኢትዮጵያን የማንቂያ ደወል፡ በዚህ አጋጣሚ እያሰማነው፡ ወደጾም ርእስ እንመለሳለን። "ጾም"፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ ራሱን ተቆጣጥሮ፡ ሥጋዊ ፍላጎቱን በመግታት፡ ወደልቦናው ተመልሶ፡ አፍአዊና ውሳጣዊ ኹለንተናውን ለመመርመርና ከክፉ አስተሳሰብ ለማጽዳት መቻል ነው። "ጸሎት"፡ ሰብአዊ ፍጡር፡ በሃይማኖት አምልኮና በእውነት መንፈስ ኾኖ፡ በመልኩ ከፈጠረው፡ ከእግዚአብሔር ጋር፡ ብቻ ለብቻ፥ በመሰሎች፡ ፍጹም አንድነትም፡ አብሮ መነጋገር ነው። "ምጽዋት"፡ አንድ ሰብአዊ ፍጡር፡ ሌላውን፡ በባልንጀርነት ፍቅር አይቶና ተቀብሎ፡ ለዚያ ሰው፡ በአሳብ፥ በንግግርና በግብር፡ በጎ ነገርን ማድረግ ነው።

በመጨረሻ፡ “ንስሓ”፡ ሕሊናችን የሚያውቀውንና የሚነግረንን፡ በአሳብ፥ በቃልና በድርጊት የፈጸምነውን ጥፋት፥ በደልና ክፋት፡ አምኖ፡ ራስን፥ ተበዳዩንና እግዚአብሔርን፡ ከልብ ይቅርታ መጠየቅ ነው፡፡ ራስንና እግዚአብሔርን ይቅርታ የመጠየቁ ግዳጅ፡ በመንፈስ ብቻ የሚፈጸም ስለኾነ፡ በዚህ ረገድ ችግር አይኖርም፤ የበደለንን ሰው፡ ይቅር ለማለት ኾነ፡ የበደልነውን ሰው፡ ይቅርታ ለመጠየቅ ግን፡ በአካል መገኘት ያስፈልገን ይኾናል፡፡ በዚህ በኩል ደግሞ፡ ይቅር የማለቱን ኾነ፡ ይቅርታ የመጠየቁን ግዳጅ፡ ከቻልን በግንባር፥ ካልቻልንም፡ ባለንበት ኾነን፡ በመንፈስና በእውነት መፈጸም ስለምንችል፡ በዚህ በኩል ላለው፡ በንስሓችን አፈጻጸምም ረገድ፡ ችግር እንደማይኖር፡ ሊታወቅ ያስፈልጋል፡፡

እንዲህ አድርገን፡ እየራሳችንን፡ ከራሳችን፥ ከእግዚአብሔርና ከባልንጀራችን ጋር ካስታረቅን፡ በውስጣችንና በውጫችን፡ ሰላምና ፍቅር ይሰፍናሉ፤ ሰውነታችንም፡ ለእግዚአብሔር ማደሪያነት የበቃ ይኾናል፤ በዚህ ጊዜ ነው፡ እያንዳንዳችን፡ ቅዱስ ቁርባንን፡ በመቀበል፡ ጾማችንን፡ በእውነትና በትክክል መፈጸማችንን፡ ለራሳችን፥ ለእግዚአብሔርና ለባልንጀራችን የምናረጋግጠው፡፡ የድኅነታችን (የመዳናችን) ማኅተም፡ የክርስቶስ፡ ቅዱስ ሥጋና ክቡር ደም ነውና፡፡ ያለዚያ፡ ድካማችን ኹሉ ከንቱ ይኾናል፡፡ ስለዚህ፡ ይህችን፡ የሦስት ቀን ጾመ ኢትዮጵያችንን፡ በትክክል ልንፈጽማት ይቻለን ዘንድ፡ ከአኹኗ አፍታ ጀምረን፡ ተገቢውን፡ የመንፈስ፥ የአእምሮና የአካል ትጥቅ ዝግጅታችንን ማከናወን ይገባናል፡፡

ይህንም የምናደርገው፡ ሙሴ፡ በእግዚአብሔር አዛዥነትና አበጋዝነት፡ የእሥራኤልን ሕዝብ፡ ከግብፅ የባርነት ቀንበር፡ ነጻ ካወጣቸው በኋላ፡ እየመራ፡ ለመጨረሻው ድል፡ በኤርትራ ባሕር ዳርቻ ቆመው በነበረበት ኹኔታቸው ዓይነት፡ ማለት ነው፡፡ ዛሬም፡ እኛ፡ የኢትዮጵያ ልጆች፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በድንግል ማርያም መሪነት፡ ከዲያብሎስ ኃይላት አንጻር፡ በምናካኺደው፡ በዚህ፡ በ“ጾመ ኢትዮጵያ” የገድል ሰልፋችን ጊዜ፡ እየራሳችንን፡ ለመጨረሻው ድል ለማብቃት፡ እንዲህ፡ የተዘጋጀን ኾነን መገኘት ያስፈልገናል፡፡

እኒህ፡ ሦስት ቀናት፡ ከሠላሳ ሦስት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ ያለማቋረጥ፡ እንደጎርፍ የፈሰሰውን፡ የኢትዮጵያን፡ የወንዶችና የሴቶች ልጆቿን፥ የሕጻናቷንና የወጣቶቿን፥ የጎልማሶቿንና የአዋቂዎቿን፥ የአዛውንቷንና የአረጋውያኗን ደምና እንባ፡ “በቃ!” ብሎ፡ የቃል ኪዳን አምላካችን እግዚአብሔር፡ ይቅርታውን እንዲለግሠን፡ የመጨረሻ ልመናችንን የምናቀርብባቸው ናቸው፡፡ አዎን! እኒሁ ሕዝቧ፡ በተከታታይ እየወረደባቸው ያለውን፡ ረኃብና ጥማት፥ እርዛትና እንግልት፥ ሕመምና ሥቃይ፥ ግፍና እሥራት፥ የመጠጊያ እጦትና ስደት፥ ግድያና የእርስ በርስ ዕልቂት፡ ቸሩ ፈጣሪያችን፡ ስለኃጢኣታችን ስርየት፡ ለአቤቱታና ለንስሓ እንደቀረበ መሥዋዕት አድርጎ እንዲቀበልልን የምንማጸንባቸው ናቸው፡፡

ይህ ትውልድ፡ የፈጣሪውን ይቅርታና የአምላኩን ምሕረት ለማግኘት ደግሞ፡ ከእርሱ፡ ከፈጣሪውና ከአምላኩ ተለይቶ፥ ቃል ኪዳኑንም አፍርሶ፡ የባዕዳኑንን ሥርዓት በመከተል ከቆየበት፡ የስሕተት አካኼዱ፡ በእውነተኛ ንስሓ ተመልሶ፡ ሃይማኖታዊ አምልኮውን፡ በቅድሚያ ሊያስተካክል ያስፈልገዋል፡፡ ይህችን የሦስት ቀናት ጾም፡ እንዲህ፡ እንደነነዌ ሕዝብ፡ እግዚአብሔር፡ በሚቀበለው መንፈስ ከፈጸምናት፡ ከሠላሳ ሦስት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ ሳያባራ የቀጠለውን፡ የፈተና እሳትና የመከራ ማዕበል፡ ይህ ትውልድ፡ ከራሱ ላይ፡ ጨርሶ ማስወገድ እንደሚችል፡ መለኮታዊው የምሕረት ቃል ኪዳን አረጋግጦለታል፤ እኛማ፡ በምንም፡ የምንጠራጠረው አይደለም፡፡

ምናልባት፡ ይህን እውነታ፡ ለአንዳንዶች ማሳመን ካስፈለገ፡ በቅርቡ ተፈጽሞ የታየውንና ብዙዎቻችሁ፡ የምታስታውሱትን ተአምራዊ ድርጊት፡ እዚህ ላይ ማውሳቱ ይበቃ ይኾናል፤ ይኸውም፡ ከዛሬ አሥራ ስምንት ዓመታት በፊት፡ አገራችን፡ ገና፡ በደርግ የአገዛዝ ዘመን ሣለች፡ ለመጀመሪያ ጊዜ፡ Voice of America በተባለው፡ በአሜሪካ ነፋስ ድምፅ አማካይነት፡ ተላልፎ ከነበረው ተመሳሳይ መልእክት በኋላ፡ ተከታትሎ፡ የደረሰው ድንቅ ነገር ነው፤ ያ፡ "ለኢትዮጵያ ሕዝብ የሚያስፈልገውና የሚጠቅመው፡ 'የነነዌን ጾም' በመሰለ፡ በእውነተኛ ንስሓ፡ 'ጾመ ኢትዮጵያ'ን መጾም ነው!" የተባለለት ሃይማኖታዊ ምግባር፡ የደርግ አገዛዝን መገርሰስ አሳየ፡፡

ይኹን እንጂ፡ ከዚያን ጊዜ ወዲህ፡ የፈተናው እሳትና የመከራው ማዕበል፡ በዚህ ትውልድ ላይ፡ በተለየ መልኩ፡ ለምን እየተራቀቀና እየተጠናከረ፥ እየተስፋፋም ቀጠለ? የእግዚአብሔርን ነገር፡ በየልቦናችን የሚያስገነዝበን ኢትዮጵያዊነታችን እኮ፡ የዚህን ምክንያት፡ ዘወትር፡ ለየራሳችን መንገሩን አላቋረጠም፤ ነገር ግን፡ ይህ፡ የኢትዮጵያ ትውልድ፡ ፈጣሪው እግዚአብሔር፡ በዚህ ኢትዮጵያዊነቱ አማካይነት፡ በየልቦናው አኑሮ ያስተማረውንና በየጊዜው የሚነግረውን ኹሉ፡ "እምቢ! አልሰማም!" አለ፤ የሚያዳምጠውና የሚከተለው፥ የሚፈራውም፡ ሰዎች፥ ያውም ባዕዳን የሚሉትንና ያስተማሩትን ብቻ ኾነ! ከዚህ የተነሣ፡ እየባሰ የኼደው፡ የፈተናው እሳትና የመከራው ማዕበል፡ በበለጠ እያጥለቀለቀውና እያሰጠመው ኼዶ፡ ይኸው፡ ዛሬ፡ ከመጨረሻው የጥፋት ፍጻሜ ደርሶ፡ ራሱን፡ አግኝቶታል፡፡

አዎን! ይህ ኹሉ መዓት፡ በትውልዱ ላይ የወረደበት፥ እየጸናበት የቀጠለውም፡ እግዚአብሔርንና ቃል ኪዳኑን፡ በክህደት፥ በዓመፅና በአመንዝራነት በመተዉ ነው፤ ይህን እውነታም፡ ይኸው ኢትዮጵያዊነቱ፡ እንደእስከዛሬው ኹሉ፡ ዛሬም፡ እነሆ እያስገነዘበው ይገኛል፡፡ ይኸው መከራ እንዲወገድለትም፡ በፈጣሪውና በቃል ኪዳኑ ላይ የፈጸመውን፡ ይህንኑ ኃጢኣቱን፡ በንስሓ በማጽዳት፡ ክህደቱን፡ በሃይማኖት፥ ዓመፁን፡ በአገልግሎት፥ አመንዝራነቱንም፡ በታማኝነት ተክቶና አድሶ፡ ከአምላኩ ጋር ዕርቅ እንዲያደርግ፡ ይማፀነዋል፡፡

በአኹኑ ጊዜ፡ ይህ መልእክት፡ ለዚህ ኢትዮጵያዊ ትውልድ አባል ኹሉ፡ እንዲደርስ በማሰብ የተላለፈበት፥ ተፈጻሚነትም ይኖረዋል ተብሎ የሚታመንበት፡ በቂ ምክንያት አለ፤ ይህም፡ ከሰላሣ ሦስት ዓመታት በላይ የደረሰው፡ ሥፍር ቍጥር የሌለው መከራና ሥቃይ፡ የእያንዳንዱን ኢትዮጵያዊ ልቦና፡ እንደነነዌ ሰዎች፡ ወደእውነተኛው የጸጸት መንፈስ ሊመልሰው እንደቻለ ስለተገመተ ነው፡፡ "ለንስሓ መብቃት" ማለት ይህ ነውና፡፡

የእግዚአብሔር ምሕረት እኮ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት፡ በተለይ፡ ከዛሬ ኹለት ሺህ ዓመታት ጀምሮ፡ እንደምንተነፍሰው ንጹሕ አየር፥ እንደምንመላለስበት የፀሓይ ብርሃን፥ እንደምንጠጣው ጥሩ ውኃና እንደቆምንባት ፍሬያማ ምድር፡ ይኸው፡ ከእያንዳንዳችንና ከኹላችን ጋር፡ ያለማቋረጥ፡ አብሮን ይኖራል፤ እውነተኛው ፍላጎት ካለንም፡ ይህን፡ የእግዚአብሔርን ምሕረት፡ በቅጽበት ልናገኘው እኮ እንችላለን፡፡ ነገር ግን፡ ይህንኑ፡ የእግዚአብሔርን ምሕረት፡ ይኸው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ በየራሱ ውሳኔ፡ "የለም!" ብሎ፡ እንደሌለ ቆጠረው፤ "አልፈልገውም!" ብሎም፡ ከየራሱ አራቀው፤ ስለዚህ፡ አኹን፡ በዕድሜያችን፡ እነሆ፡ ከሰላሣ ሦስት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ እየቀጠለ በኼደው፡ በዚህ፡ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት፥ ሥቃይና ጭንቀት ብቻ ሳይኾን፡ ደም መፋሰስ ጭምር በበዛበትና በጸናበት ህልውና ውስጥ እንዲኖር ተገድዶ፡ እነሆ፡ ሲዳክርና ሲባዝን ይገኛል፡፡

የቃል ኪዳን አምላካችን እግዚአብሔር፡ የራስ ጸጉራችንን ሳይቀር ይጠብቃል፤ እንዲያውም፡ እኛን ሰዎችን፡ ከሰይጣን፥ ከኃጢኣትና ከሞት ለማዳን፡ ራሱን ቤዛ አድርጎ ሠውቶልናል፤ አንድ ፍጡሩ፡ መገደል ቀርቶ፡ ትንሽ ጉዳት እንኳ እንዲደርስበትም አይፈልግም፡፡ ለእኛ፡ ለቃል ኪዳን ተከታዮቹም፡ "ጠላቶቻችሁን ውደዱ! በክፉ ሥራቸው ፈንታ፡ በጎ አድርጉላቸው! የበደሏችሁንም ኹሉ ይቅር በሉ!" የሚል፡ የደግነት መመሪያን ሰጠን እንጂ፡ እንድንቀየማቸው፥ ከዚያም በኋላ፡ እንድንበቀላቸው እንኳ አልፈቀደልንም፡፡

ሰዎች፡ በልዩ ልዩ መንገድ፡ በየራሳቸው ላይ ጉዳትንና ሥቃይን እንዲያመጡ፥ እርስ በርሳቸውም ተጠላልተው እንዲጋደሉ ማድረግ የሚያስደስተው፥ ደማቸውንም አስፈስሶ፡ ያን መጠጣት የሚወድደው፡ ዲያብሎስ ነው፤ በኢትዮጵያና በልጆቿ ተቃዋሚዎችም ላይ አድሮ፡ ይህንና ሌላውን ኹሉ፡ የክፋትና የጥፋት ድርጊት የሚያስፈጽመው፡ እርሱ መኾኑን የማያውቅ ኢትዮጵያዊ ይኖራል ብሎ መገመቱ ያዳግታል፡፡ በኢትዮጵያ ምድር ላይ፡ ቀድሞ፡ በኀቡዕ (በሥውር) ሲሠራ ከቆየ በኋላ፡ ከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ጀምሮ ግን፡ ከነሠራዊቱ፡ በይፋ ነግሦ እንደሚገዛ፡ እነሆ፡ ለመላው ዓለም፡ ገሃድ በኾነው፡ የግፍና የጭካኔ ድርጊቱ፡ ተረጋግጦ ተመስክሩዋል፤ ይኸውም፡ ቊጥሩ፡ በእልፍ አእላፋት በሚታሰብ መጠን፡ ወንድማማችና እኅትማማች የኾኑት ኢትዮጵያውያን፡ በእርስ በርስና በድንበር ጦርነት፡ ደም በመፋሰስ የተላለቁበት፥ አኹንም እየቀጠለ እንዲኼድ የተደረገበት ታላቅ ደባ ነው፡፡ ለዚህም፡ ከሠላሳ ሦስት ዓመታት በላይ ለኾነ ዘመን፡ ባዕዳን የኢትዮጵያ ተጻራሪዎች፡ በሚለግሡት ብቻ ሳይኾን፡ ከደኃው የኢትዮጵያ ሕዝብ በተሰበሰበው የግብር ገንዘብ፡ ከእነርሱ እየተሸመተ ያለው፡ የጦር መሣሪያ ብዛት፡ በቂ ማስረጃ ይኾናል፡፡

ታዲያ! በተንኰሉ፥ በገንዘቡና በጦር ኃይሉ ይዞታ ረገድ፡ እንዲህ ተሟልቶ የተደራጀውን፡ ይህን፡ የዲያብሎስንና የአጽራረ-ኢትዮጵያን የማጥቂያ ዝግጅት፡ ተቋቁሞ ለማስወገድ የሚቻለው፡ ሌላ ተወዳዳሪ ኃይል፡ ከእግዚአብሔር በቀር፡ ከቶ ማን ሊኖር ይችላል? አዎን! ማንም የለም፤ ስለዚህ ነው፡ ይህ “ጾመ ኢትዮጵያ” ያስፈለገው፡፡

ወገኖቻችን ሆይ! እግዚአብሔር፡ እንደሰው አይደለም፡፡ እንኳንስ፡ በቅድስት እናቱ ድንግል ማርያም ምክንያት፡ ከእርሱ ጋር የቃል ኪዳን መተሣሠር ያለንን፡ እኛን፡ ኢትዮጵያውያንን ይቅርና፡ ሌላውን፡ ማንኛውንም፡ የተማመነበትንና በእውነት የሚጠራውን ፍጡሩንም እንኳ ቢኾን፡ አያሳፍርም፤ አሳፍሮም አያውቅም፤ እርሱ፡ እግዚአብሔር፡ በኪዳኑ፡ ፍጹም የታመነ ነው፤ በቃሉም፡ የጸና ነው፤ የቃል ኪዳን ተዋዋዩ የኾነ ፍጡሩ፡ ቃሉን አፍርሶ፡ ይክደዋል እንጂ፡ እርሱ፡ ፈጣሪ፡ በምንም መልክ፡ ከታማኝነቱ፡ አይነዋወጽም፡፡

የሰዎች ቃል ኪዳንማ፡ ጉዱ፡ እንደገና ወጥቶና ተጋልጦ፡ ይኸው፡ ዕርቃኑን ታየ አይደለምን? የዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፡ የባዕዳን ሰዎችን፡ Capitalism, Socialism, Communism እና Democracy ከተባለው ፍልስፍናቸው ጋር፡ ፈልጓቸው፥ ፈቅዷቸውና አምኗቸው የተቀበላቸው መኾኑን፥ አብሮም፡ ሸር ጉድ ማለቱን መካድ፡ ከቶ ይቻላልን? አይቻልም፤ እያንዳንዱን ፍልስፍናስ፡ በተለያየ የአገዛዝ ፈሊጥ፡ በየተራ፡ በራሱና በአገሩ፥ በወገኑም ህልውና ላይ አስፍኖ፡ እንዲሠለጥን አላደረገምን? ስላደረገውማ፡ ይኸው፡ አኹን፡ ኹሉንም፡ በፍሬው፡ ራሱ፡ እያየው ነው! ያ ፍላጎቱ፥ ያ ፈቃዱና ያ እምነቱ ካስገኙለት መራራ ፍሬ፡ ባዕዳኑ፡ ጨምቀው የሞሉለትንም ጽዋ፡ ይኸው፡ ቋቅ እስኪለው ድረስ፡ ጨልጦ እንዲጠጣው እያስገደዱት ነው!

ከኹሉ ይልቅ፡ እጅግ የሚያሳዝነው፡ ይህ የኢትዮጵያ ትውልድ፡ ለእኒህ፡ ለእያንዳንዱ ፍልስፍናዎች፡ በየተራ፡ የወገኖቹን ሕይወት፡ በገፍ እያጠፋ፡ ሥጋቸውን፡ ጭዳ አድርጎ፡ ለዲያብሎስ መብል፥ ደማቸውንም፡ በግፍ እያፈሰሰ፡ ለዚሁ የክፋት ጣዖት፡ መጠጥ አድርጎ ማቅረቡ ነው፡፡ እጅግ የሚገርመውም፡ ይህን ኹሉ አሰቃቂ በደል፡ በአገሩና በወገኑ፥ በማንነቱም ላይ ፈጽሞ፡ እስካኹን የማፈርና የማዘን፥ የመጸጸትና ንስሓ የመግባት ዝንባሌን እንኳ፡ አለማሳየቱ ነው፡፡

እንዲህ፡ በክፋት የናወዘው፥ ግራ የገባውና መቅኖ ያጣው፡ ይህ፡ ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ በዚህ ድርጊቱ፡ የተረፈው ነገር ቢኖር፡ አንድ ብቻ ኾኖ ይታያል፤ ይኸውም፡ እርስ በርሱ የማይተማመን ከመኾኑ የተነሣ፡ በመሓላ የተገባባውን ቃሉን እያፈረሰና እየተካካደ፡ መለያየት፥ ባለፉት ያልተቋረጡ ዘመናትና በአኹኑ ጊዜም፡ ያንኑ፡ የባዕዳኑን ፈሊጥ ተከትሎ፡ በኢትዮጵያና በመላው ዓለም እየተሰለፈ፡ ወደእነዚሁ አጥቂዎቹ፡ ያለማቋረጥ የመጮህ ግዴታን እንደቀንበር ተሸክሞ መዞሩ ነው፡፡ ለዚያውም ቢኾን፡ ያ ኹሉ፡ በከፍተኛ ድምፅ፡ በያለበት፡ የተስተጋባው የኢትዮጵያውያን ጩኸት፡ ሰሚና ተቀባይ ሳያገኝ፡ ከንቱ ኾኖ መቅረቱን፡ ከራሱ ምስክርነት ያለፈ፡ ሌላ ማስረጃ አያስፈልግም፡፡

አዎን! ከጥንት ጀምሮ እስከዛሬ እንደታየው፥ ዛሬና ወደፊትም እንደሚታየው፡ ለፍጡሩ፥ በተለይም፡ ለኢትዮጵያውያን፡ የታመነ አምላካቸው፥ ወገናቸውና ወዳጃቸው፡ እግዚአብሔር ብቻ ነው፡፡ ሰው፡ ባዕዱም ኾነ፥ የራሴ የሚሉት ወገን ጭምር፡ ፈጽሞ ሊታመን አይቻልም፡፡ ይህን እውነታ፡ አረጋግጦ ለማስረዳት፡ እንግዴህ ወዲህ፡ ከዛሬው የኢትዮጵያ ትውልድ፡ የበለጠና የተሻለ ምስክር ይኖራል ብለን አናስብም፡፡ ይህ ትውልድ፡ አባቶቻችንንና እናቶቻችንን፡ አልሰማቸውም፥ ሊሰማቸውም አልፈለገም እንጂ፡ እነርሱማ፡ እግዚአብሔርን ትቶ፡ በሰው የሚታመን ኹሉ፡ የተረገመ እንደኾነ እንደሚናገረው የመጽሓፍ ቃል፡ በሚቆጠረው ዘይቤያቸው፡ "ሰውን፡ ውደደው እንጂ፡ አትመነው!" ደግሞም፡ "ሰውን ማመን፡ ቀብሮ ነው!" ሲሉ፡ አስቀድመው፡ አስጠንቅቀውት ነበር፡፡

ስለዚህ፡ እኛ ኢትዮጵያውያን፡ የግልም ኾነ፥ የጋራ ፍላጎታችን፡ በእርግጥ ይፈጸምልን ዘንድ፥ ጩኸታችንም፡ ተገቢውን ምላሽ ያስገኝልን ዘንድ፡ ምንጊዜም፡ ግንኙነታችንንና ንግግራችንን፥ ውለታችንንና ስምምነታችንን፡ ልናካኼድ፥ ልንፈጽምም የሚገባን፡ የቃል ኪዳን አምላካችን ከኾነው፡ ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ነው፤ ይህንም፡ "ኢትዮጵያ፡ እጆቿን፡ ወደእግዚአብሔር ትዘረጋለች!" በሚለው፡ የነቢያት ቃል፡ ከጥንት ከመሠረቱ፡ ከፈጣሪያችን የተቀበልነው ሥርዓታችን አበክሮ ያስገነዝበናል፡፡ ከዚህ የተነሣ፡ የምናምነው፡ እግዚአብሔርን፥ የምንታመነውም፡ በእግዚአብሔር ብቻ ሊኾን ይገባል፤ እርስ በርሳችን እንኳ፡ ልንተማመን የሚገባን፡ በእግዚአብሔር በኩል እንዲኾን ግድ ይኾናል፤ አለዚያ፡ አንዳችን፡ የአንዳችንን ውስጣዊ ማንነት ስለማናውቅ፡ እርስ በእርሳችን እንኳ መተማመን እንዴት ይቻለናል? አይቻለንም፡፡ በሰዎች መካከል ያለው ግንኙነት፥ በባልና ሚስት መካከል ያለው፡ የጋብቻ አንድነት ጭምር፡ በዚህ እውነታ ላይ የተመሠረተ ካልኾነ በቀር፡ ሊጸና አይችልም፤ እስከመፍረስ የሚደርሰውም፡ በዚህ ምክንያት መኾኑን ማወቁ፡ ለማንም ሰው ይጠቅመዋል፡፡

ኢትዮጵያዊዉን ሥርዓት፡ ለመግለጽ ያህል፡ ይህ አስተያየት ቢሠነዘርም፡ Capitalism, Socialism, Communism እና Democracy የሚባሉት፡ የባዕዳኑ ፍልስፍናዎች፡ "አይሠሩም፥ አይጠቅሙም" ማለት አይደለም፤ እነዚህ ፍልስፍናዎች፡ የሰዎች እንደመኾናቸው መጠን፡ ሰዎች፡ በፈለጉትና ለራሳቸው በሚጠቅሟቸው መንገድ፡ እንዲሠራባቸው የሚያደርጉበት፡ የተለያየ ሰውኛ ፈሊጥ አላቸው፡፡ ይህ ፈሊጥ፡ ሰውኛ ብቻ ሳይኾን፡ ሰይጣናዊ እስከመኾን ሊደርስ ስለሚችል፡ የእግዚአብሔር ከኾነው ሥርዓት ጋር ሊስማማ ቀርቶ፡ በሩቁ እንኳ ሊተያይ አይቻለውም፡፡ እስካኹን ደርሶ እንደታየው፡ ከሰብአዊነት ውጪ የኾኑ፡ የግፍ ድርጊቶች፡ በረቂቁም ኾነ፡ በግዙፉ መንገድ የሚካኼዱትና የሚፈጸሙት፡ በእነዚህ ፍልስፍናዎች ስም ኾኖ ይገኛል፤ ይህም፡ የፈሊጡ ምንጮች፡ የተፈለሰፉትና የተስተገበሩት፥ ሊሰፍኑም የቻሉት፡ "እግዚአብሔር የለም" የሚሉ አሕዛብ በሠለጠኑባቸው ኅብረተሰቦች መካከል በመኾኑ ነው፤ ስለዚህ፡ ውጤቱ፡ እንዲህ መኾኑ፡ ማንንም ሊያስደንቅ አይገባም፡፡

እነዚህ ፍልስፍናዎች፡ በኢትዮጵያና በኢትዮጵያውያን ዘንድ፡ ፈጽመው ሊሠሩ እንዳልቻሉ፥ ወደፊትም፡ በኢትዮጵያዊው መሠረት ላይ ታንጸው ካልኾነ በቀር፡ ሊሠሩ እንደማይችሉ፡ ካለፉት ተከታታይ ተሞክሮዎችና አኹን እየበረታ ከቀጠለው አሳዛኝ ኹኔታ፡ ይኸው ተረጋገጠ፡፡ ይህም የኾነው፡ የእግዚአብሔሩን በሚከተለው፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓትና በእነዚህ የሰዎች ፍልስፍናዎች መካከል ባለው፡ መሠረታዊ የባሕርይ ልዩነት ምክንያት መኾኑን፡ እያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ሊያውቀው ይገባል፤ በተለይም፡ በባዕዳኑ ትምህርት የተራቀቁት ምሁራን፡ ይህን እውነታ፡ ራሳቸው ተገንዝበውት፡ እየራሳቸውንና እነርሱ፡ "መሃይም" የሚሉትን፡ ወገናቸውን፡ ከዚህ ገዳይ ስሕተት ሊያድኑ ይገባቸዋል፡፡

በእነዚህ የሰዎች ፍልስፍናዎች ውስጥ ተጋንነው የሚወሱት፡ የግል ነጻነትን፥ የመብት መከበርንና የራስ አስተዳደርን የመሰሉት ዓላማዎች እኮ፡ ዛሬ፡ በምድር ላይ ካሉት የዓለም መንግሥታት ኹሉ፡ ቀዳሚ በኾነው፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓተ መንግሥት ዘንድ፡ ከፈጣሪ የታዘዙ መመሪያዎችና ዐበይት ተግባራት ኾነው፡ እየተሠራባቸው፥ እስከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ድረስ፡ "ማኅበር" በሚለው አቋም፥ በተለይም፡ በአኵስም ጽዮን አስተዳደር፡ በአብነትና በሕያው ቅርስነት፡ በይፋ ሲካኼዱ ኖረዋል፡፡ የዛሬው ኢትዮጵያዊ ትውልድ፡ ይህን የራሱን ሥርዓት፡ ከቁም ነገር ስላልቆጠረው፡ ንቆ እስከተወው፥ በትክክለኛው መንገድ እንዳይሠራበትም፡ ኾነ ብሎ እስካገለለው ድረስ ማለት ነው፡፡

እንግዴህ ወዲህማ፡ ኢትዮጵያዊው፡ ኹሉንም ዓይነት የሰዎች ፍልስፍና፡ ከነፈሊጦቹ ስላየው፥ በሙከራና በመከራም ስላለፈበት፡ ብዙ ጉድለትና ሓሰት ከተገኘበት፡ ከሰዎች የአገዛዝ ፍልስፍናና ፈሊጥ ይልቅ፡ በእግዚአብሔር ሥርዓተ መንግሥት እየተመሩና እየተዳደሩ መኖር፡ የተሻለና የበለጠ፡ መልካም ሕይወትን እንደሚያተርፍ፡ ራሱ አምኖ፡ ሌላውን እንደሚያሳምን አይጠረጠርም፤ ይህም፡ እውን የሚኾነው፡ እንኳንስ ለኢትዮጵያውያን፡ ለሌሎቹ የዓለም ሕዝቦችም ቢኾን፡ ሰዎች፡ እግዚአብሔርንና የእርሱ የኾነውን ኹሉ፡ በእውነት የሚፈልጉ፥ በእውነትም የሚሠሩበት ሲኾኑ ብቻ መኾኑ ሊታወቅ ይገባል፡፡

በዚህ አጭር ሓተታ እንደተብራራው፡ በጾመ ኢትዮጵያ አማካይነት፡ በተጸጸተ ልቦና፡ ወደእግዚአብሔር የሚቀርበው፡ የዚህ ኢትዮጵያዊ ትውልድ የንስሓ ጩኸት፡ አቀራረቡም፥ የሚያስከትለውም ውጤት፡ ከዚያ፡ ከሰውኛው የተለየ እንደሚኾን ግልጽ ነው፡፡ አዎን! ኢትዮጵያዊው አቤቱታ፡ በኢትዮጵያዊው ሥርዓት፡ ለእግዚአብሔር፡ በእውነትና በመንፈስ አምልኮ የሚቀርብ ስለኾነ፡ በጽሙናና በጸጥታ የሚፈጸም እንጂ፡ በጩኸትና በመፈክር፥ በሰልፍና በግርግር የሚካኼድ አይደለም፡፡ ኢትዮጵያዊው ሥርዓት፡ "የእናት ምልጃ፡ ፊት አያስመልስ፤ አንገት አያስቀልስ!" እንዲሉ፡ እናት ኢትዮጵያ፡ ድንግል ማርያም፡ እጆቿን፡ ወደልጇ ዘርግታ፡ ፍላጎቷን፥ ጥያቄዋን፥ ወይም፡ ምስጋናዋን የምታቀርብበትና የምትገልጽበት ሃይማኖታዊ ምግባር ነው፤ ውጤቱ፡ በእምነት የሚጠበቅ፥ በሰዓታት ወይም በቀናት ሳይኾን፡ በቅጽበታት ውስጥ አስደሳች መልስን የሚያሰጥ ኾኖ፡ ኹሉን አቀፍ የኾነ፡ መልካም ፍሬን እንደሚያስገኝም አይጠረጠርም፡፡

እማታውቁ ካላችሁ፡ እንድናሳውቃችሁ፥ "አውቀናል" ብላችሁ፡ ነገር ግን፡ ለማመን ሳልፈቀዳችሁ ደግሞ፡ በእግዚአብሔር እውነት፡ እናሳምናችሁ ዘንድ እንድትፈቅዱልን የምንጠይቃችሁ፡ አንድ ቍም ነገር አለን፤ እርሱም፡ "እውነተኛ" ኢትዮጵያዊን፡ በየዘመናቱ፡ ከሌላው ሰብአዊ ፍጡር ኹሉ የተለየ አድርገውት፡ በዓለሙ ኅብረተሰብ ዘንድ፡ የዛሬውን የመሰለ ችግርን ከፈጠሩበት ባሕርያቱ መካከል፡ ቀዳሚ ኾኖ የሚጠቀሰውን ይመለከታል፤ ያም፡ ከማይገሠሠው ነጻነቱ ጋር፡ ከፈጣሪው በቀር፡ ሌላ ፍጡርን፥ ሌላ እውቀትን፥ ሌላ ሀብትን እና/ወይም፡ ሌላ ኃይልን፥ በገዢነት ለመቀበል፡ ፈቃደኛ አለመኾኑ ነው፡፡

ለኢትዮጵያዊው፡ በሥጋውም፥ በነፍሱም፥ በመንፈሱም፡ ፈጣሪውና አምላኩ ብቻ ሳይኾን፡ አባቱና ሕይወቱ፥ ንጉሡና ካህኑም፡ *"ሞአ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ"* በተባለው፡ በመራሔ መንግሥቱ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ሰውነት የተገለጠው እግዚአብሔር ነው፤ እንዲሁም፡ እናቱና ሃይማኖቱ፥ አገሩና ንግሥቱም፡ *"ኢትዮጵያ፡ ታበጽሕ እደዊሃ፡ ኀበ እግዚአብሔር!"* የተባለችው፡ ቅድስት ድንግል ማርያም ናት፡፡ ከዚህ የተነሣ፡ ማንም ፍጡር፡ ቢወድም፡ ቢጠላም፥ ቢቀበለውም፡ ቢቃወመውም፡ ኢትዮጵያ፡ ጥንትም፥ ዛሬም፥ ለዘለዓለምም፡ ከነሕዝቧ፥ ከነመንግሥቷና ከነምድሩዋ፡ የእግዚአብሔር መኾኗን ማመን ግድ ይኾንበታል፡፡

ደግሞም፡ በአኹኑ ጊዜ፡ በአገር ውስጥም ኾነ በውጭ አገር፡ በእርሻ፥ በንግድ፥ በተግባረ እድ፥ በዘብና በውትድርና፥ በትምህርት፥ በጽሕፈት፥ በምሕንድስና፥ በኪነት፥ በሥነ ጥበብ፥ በድርሰት፥ በሕክምና፥ በዳኝነት፥ በአስተዳደር፥ በክህነትና በአማካሪነት፥ በሌሎችም ሙያዎች ላይ ተሠማርቶ፡ በገጠር፥ በሜዳ፥ በዱር በገደል፥ በብቸኝነት፥ በማይምንነት፥ በረኃብ፥ በጥማት፥ በእርዛት፥ በደዌ ሥቃይ፥ በእሥራት፥ በስደት፥ በኀዘንና በድህነት የሚታገለው፡ ብቻ ሳይኾን፡ በከተማ፥ በመንደር፥ በቤት፥ በትዳር፥ በሥራ፥ በነጻነት፥ በጥጋብ፥ በምቾት፥ በጤንነት፥ በደስታ፥ በምሁርነትና በሥልጣን የተደላደለው ጭምር፡ "ኢትዮጵያዊ ነኝ!" ካለ፡ ራሱን፡ ለዚህ፡ ለኢትዮጵያዊው፡ የእግዚአብሔር ልጅነት፥ ለመንግሥቱም ዜጋነት፥ ወራሽነትና አገልጋይነት፡ ማብቃት ይኖርበታል፡፡

ታዲያ፡ "ዘለዓለማዊ ነጻነትን ካጎናጸፈኝ፡ ከእግዚአብሔር፡ በመልኩ በመፈጠሬ፥ ከመንፈሱም በመወለዴ፡ ፍጡሩና ልጁ፥ የመንግሥቱም አገልጋይ፥ ዜጋና ወራሽ ኾኜ፡ በእርሱ ፈጣሪነትና አምላክነት፥ አባትነትና ንጉሥነት፥ በቅድስት እናቱም፡ በድንግል ማርያም፡ እናትነትና ሃይማኖትነት፥ አገርነትና ንግሥትነት ከመኖር በቀር፡ ለሌላ ባዕድ አልገዛም!" አስብሎ የሚያስጨክን፥ ይህን፡ የማይናወጽና የማይበገር ባሕርይን፡ ይኼ ኢትዮጵያዊ፡ ከቶ፡ ከየት አገኘው? ከፈጣሪውና ከወላጆቹ፡ በተፈጥሮና በቃል ኪዳን ስለተቀበለውና ስለወረሰው አይደለምን? አዎን! እውነታው፡ ይህ ነው፡፡

እያንዳንዳችን፡ ኢትዮጵያዊነትን፡ እንዲህ፡ በነፍስ ወከፍ የተቀበልነውና የወረስነው፡-

፩ኛ፡ በቀጥታ፡ ከእግዚአብሔርና ከወላጆቻችን ከኾነ፥

፪ኛ፡ ለየራሳችን፡ በየግላችን፡ እንኖረውና እንጠቀምበት ዘንድ፥ እንገለገልበትና እናገለግልበትም ዘንድ፡ ከኾነ፥

፫ኛ፡ አኹንና ወደፊት፡ ሠርተንበት፥ የአገልግሎትና የንስሓ ፍሬንም አፍርተንበት የተገኘን ስለመኾኑ፡ እያንዳንዳችን፡ በየሕሊናችን፥ በወገኖቻችንና በእግዚአብሔር ዘንድ፡ በነፍስ ወከፍ የምንጠየቅበት ከኾነ፡ ይህ፡ "ጾመ ኢትዮጵያ"፡ ለኹሉ የሚበጀውን ጣፋጭ ፍሬ ሊያበረክት ይበቃ ዘንድ፡ በትክክለኛው የእውነትና የመንፈስ ቅዱስ አምልኮ እንዲፈጸም የማድረጉ ኃላፊነት፡ የየራሳችን መኾኑን ማወቅና ማረጋገጥ አለብን፡፡

ይህን ጾም፡ በእኛ እውነተኛነትና በመንፈስ ቅዱስ አምልኳችን ጸንተንና ተመርተን፡ እንዲህ ባለው፡ ሃይማኖታዊ ሥርዓት ኾነን ከፈጸምነው፡ ትንግርታዊ ውጤቱን ልናገኘው ይቻለናል፡፡ አዎን! የኃጢኣታቸው ጽዋ ሞልቶ፡ ሊጠፉ በቀረቡት፡ የሰዶምና የገሞራ ከተሞች ውስጥ፡ አሥር ጻድቃን ቢገኙ፡ ከተሞቹ እንደማይጠፉ፡ እግዚአብሔር፡ ለወዳጁ፡ ለአብርሃም አረጋግጦለት እንደነበረ ይታወሳል፤ አኹንም፡ ፈጣሪ፡ በዚህ ጾም ምክንያት፡ ምናልባት፡ እያንዳንዳችንን፡ "ከአሥሩ ጻድቃን መካከል፡ እንደአንዱ ቆጥሮ፡ የቃል ኪዳን አገሩን፡ ኢትዮጵያንና የቃል ኪዳን ሕዝቡን ኢትዮጵያውያንን ይታደጋቸው፥ ከመጥፋትም ያድናቸው ይኾናል!" ብለን በማመን ብንጾመው፡ ይሠራልናል፡፡ (ዘፍጥ. ፲፰፥ ፳፪-፴፪፡፡)

እንግዴህ፡ በዚች፡ በሦስት ቀኖች "ጾመ ኢትዮጵያችን"፡ "ይህ ትውልድ፡ በሃይማኖት ተስፋ የሚጠብቀውን፡ ይህን የመሰለውን፡ መልካም ፍሬ ያስገኝለት ዘንድ፡ ምን ማድረግ አለበት?" ለሚለው ጥያቄ፡ መልሱን፡ እያንዳንዱ የትውልዱ አባል እንዲሰጥ ይጠበቅበታል፤ ይኸውም፡ "ራሴን፡ ከእግዚአብሔር ሕይወት ለይቼ ካጠፋሁበት አኗኗሬና ለሞት ከዳረግሁበት አስተሳሰቤ፡ አስቀድሜ፡ በእውነተኛ ንስሓ መልሼ ላዘጋጀው ይገባኛል!" የሚለው ነው፤ እንደነነዌ ሰዎች፥ ወይም፡ ከሕመሙ ለመዳን፡ በግድ፡ መራራ መድኃኒትን መውሰድና ከባድ ሕክምናን መቀበል እንዳለበት ጽኑ በሽተኛ ማለት ነው፡፡ አዎን! መሥዋዕትነትን፡ እንዲህ ለመክፈል፡ በቆራጥነት መዘጋጀትማ፡ ለእያንዳንዱ የትውልዱ አባል፡ አይቀሬ ግዳጅ መኾኑ መታወቅ ይኖርበታል፡፡ ትውልዱ፡ ከዚህ ግብ ለመድረስ፡ ይቻለው ዘንድ፡ የሚከተለውን፡ የቅዱሳት መጻሕፍት ቃል አስተውሎ ይፈጽመው ዘንድ፡ ይኸው ተጠቅሶለታል፡-

ይህም ቃል፡ ገናናውና ዘለዓለማዊው፡ ኢትዮጵያዊ መሪያችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስ፡ ራሱን፡ እንደይቅር ባዩ ርኅሩኅ አባት፥ በቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ሃይማኖታቸው ጸንተው የሚገኙትን ወገኖች፡ እንደ ታላቁ ልጅ፥ የቅዱሱ ኪዳን ኢትዮጵያዊነት ሃይማኖቱን በዓመፅ የካደውን፡ ይህን የዛሬውን የኢትዮጵያ ትውልድ ደግሞ፡ እንደአጥፊው ታናሹ ልጅ አስመስሎ፡ የዛሬ ኹለት ሺህ ዓመት፡ በምሳሌ የነገረን ነው፤ ስለዚህ፡ በንስሓ ለመመለስ "እምቢ!" ያለው፡ የዚህ ትውልድ አባል የኾነ ኹሉ፡ እየራሱን፡ በዚያ፡ በታናሹ አጥፊ ልጅ ቦታ በማስቀመጥ፡ መልእክቱን፡ በየግሉ ተቀብሎ፡ በአርአያነቱ ሊጠቀምበት ይገባል።

"አንድ ሰው፡ ኹለት ልጆች ነበሩት፤ ከእነርሱም፡ ታናሹ፡ አባቱን፡ 'አባቴ ሆይ! ከገንዘብህ፡ የሚደርሰኝን፡ ከፍለህ ስጠኝ!' አለው።

"አባቱም፡ ከፍሎ ሰጠው።

"ከጥቂት ቀን በኋላም፡ ያ፡ ትንሹ ልጁ፡ ገንዘቡን ኹሉ ሰብስቦ፡ ወደሩቅ አገር ኼደ። በዚያም፡ በመዳራት (በመሸታ ቤት በመደሰት)፡ ገንዘቡን ኹሉ አባክኖ፡ ጨረሰ!

"ገንዘቡን ኹሉ አባክኖ በጨረሰበት ጊዜም፡ በዚያ አገር፡ ጽኑ ረኃብ መጣ! እርሱም፡ ፈጽሞ ደኸየ። ኼዶም፡ ከዚያ አገር ሰዎች፡ ለአንዱ ተቀጠረ።

"ቀጣሪውም፡ አሳማዎችን ይጠብቅ ዘንድ፡ ወደእርሻው ቦታ ሰደደው። እዚያም፡ አሳማዎቹ በልተው ከሚተርፋቸው አሠር ለመመገብ እስከመፈለግ ድረስ ተራበ፤ ነገር ግን፡ ያንንም እንኳ፡ የሚሰጠው አላገኘም።

"በዚህ ጊዜ፡ ወደልቡ ተመልሶ፡ እንዲህ ሲል አሰበ፦ "በአባቴ ቤት፡ እህል የሚተርፋቸው፡ አገልጋዮችና ደሞዝተኞች ስንቶች ናቸው? እኔ ግን፡ እዚህ፡ በረኃብ ልሞት ነው። ስለዚህ፡ አኹኑኑ ተነሥቼ፡ ወደአባቴ እኼዳለሁ፤ እንዲህም እለዋለሁ፦ 'አባቴ ሆይ! እኔ፡ በሰማይም፥ በፊትህም በድያለሁ፤ እንግዲህ ወዲህም፡ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከአገልጋዮችህ፡ እንደአንዱ አድርገኝ!'" ተነሥቶም፡ ወደአባቱ ኼደ።

"አባቱም፡ ገና ከሩቅ ሲያየው፡ ራራለት፤ ሮጦ፥ አንገቱንም አቅፎ ሳመው።

"ልጁም፡ "አባቴ ሆይ! በሰማይም፥ በፊትህም በደልሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህም፡ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ብቻ፡ ከአገልጋዮችህ፡ እንደአንዱ አድርገኝ።" አለው።

"አባቱም፡ አገልጋዮቹን፡ እንዲህ አላቸው፦ "ከኹሉ የተሻሉትን ልብሶች፡ ቶሎ አምጡና፡ አልብሱት! ለጣቱ፡ ቀለበት፥ ለእግሩም ጫማ አድርጉለት! የሰባ ፍሪዳም አውጡና እረዱ! እንብላ! ደስም ይበለን! ይህ ልጄ ሞቶ ነበር፥ ተነሥቷልና፤ ጠፍቶም ነበር፥ ተገኝቷልና።" ደስም ይላቸው ነበር። (ሉቃ. ፲፭፥ ፲፩-፴፪።)

አዎን! የዚህ ትውልድ የኢ-ሃይማኖታዊ ክፉ ግብር አባሪ ተባባሪ የኾኑ ኢትዮጵያዊና ኢትዮጵያዊት ኹሉ፡ በዚህ ጾመ ኢትዮጵያችን አማካይነት፡ እንደዚህ፡ እንደትንሹ አጥፊ ልጅ፡ ከክህደትና ከዓመፅ፥ ከአመንዝራነትም ኃጢኣታቸው፡ ከልብ ተጸጽተው፡ በእውነተኛ ንስሓ ሊመለሱ ይገባቸዋል፤ ይህን ካደረጉ፡ የፈጣሪያቸውን ይቅርታና ምሕረት፡ ያለጥርጥር እንደሚያገኙ፡ ይህ መለኮታዊ ቃል ያረጋግጥላቸዋል።

የኢትዮጵያዊነታችን መገለጫና መታወቂያ ከኾኑት፡ ከሰባቱ ቅዱሳት ኪዳናት መካከል፡ በኢየሱስ ክርስቶስና በድንግል ማርያም የተቀዳጀነው፥ እኛም፡ በቅዱስ ቍርባን፡ ዘወትር የምናጸናው የቃል ኪዳን ማኅተም፡ ኪዳነ ምሕረት ነው። ይህንም፡ በየዓመቱ፥ ዘንድሮም፡ ከዚች "ጾመ ኢትዮጵያ" ቀጥሎ ባለችው፡ ዕለተ እሑድ ሰንበተ ክርስቲያን በምትውለው፡ በየካቲት ፲፪ ቀን፡ በታላቅ የኢትዮጵያዊነት ስሜት በምናከብራት፡ የኪዳነ ምሕረት በዓላችን፡ እስከዛሬ፡ ለዓለሙ ኹሉ፡ በአዋጅ ስናሳውቅ ኖረናል፤ ዛሬም እናሳውቃለን።

በመጨረሻ፡ የ“ጾመ ኢትዮጵያ” ምሕላችንን፡ ቸሩ አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስና ቅድስት እናታችን ድንግል ማርያም፡ ይቀበሉልን ዘንድ፥ ለምንጠብቀው መልካም የድል ፍሬም ልናበቃው ይቻለን ዘንድ፡ እያንዳንዳንችን፡ በእውነተኛው የኢትዮጵያዊነት የአምልኮ መንፈስ ኾነን፡ ልናቀርበው፥ ቅዱስ ቊርባንንም በመቀበል ልንፈጽመው እንደሚገባን፡ እስካኹን ከተሰጠው ማብራሪያ፡ በሚበቃ የተገነዘባችሁት ይመስለናል፡፡

እንዲህ ከኾነ፡ የኢትዮጵያዊነታችንን ምንነት፡ አስቀድመን፡ ለየራሳችን፡ በትክክልና በግልጽ ማወቅ፥ ቀጥለን፡ ለእግዚአብሔርና ለሌላው ሰብአዊ ፍጡር፡ ማሳወቅ አለብን፤ ይልቁንም፡ ያለንበት ዘመን፡ እጅግ አሳሳችና አደናጋሪ በመኾኑ፡ የዚህኑ፡ የኢትዮጵያዊነታችንን፡ እውነተኛነቱን ብቻ ሳይኾን፡ ከማናቸውም ዓይነት ሰብአዊ ስሕተትና ሰይጣናዊ ሓሰት ሳይቀር፡ የጠዳና የጠራ፡ ፍጹም መለኮታዊና ንጹሕ ኢትዮጵያዊ መኾኑንም፡ ማረጋገጥ ግድ ይኾንብናል፡፡ ይህን የመሰለውን ጥንቃቄ እናደርግ ዘንድ፡ ያለፍንበትና የምንገኝበት መከራ፡ አስተምሮናል፡፡

ስለዚህ፡ በዚህ ረገድ ያለውን ፍላጎታችንን ሊያሟሉልን የሚችሉ፡ አራት የኢትዮጵያውያንን መመሪያ ክታቦች፡ ግእዙን ብቻ ሳይኾን፥ ኢትዮጵያኛውንና እንግሊዝኛውን ቅጂዎች ጭምር፡ ከዚህ መልእክት ጋር አያይዤላችኋለሁ፤ እነዚህ ጽሑፎች፡ የኢትዮጵያዊነትን መሥፈርቶች ያካተቱና በጸሎት መልክ የተዘጋጁ፥ እግዚአብሔር፡ እንደተስፋ ቃሉ፡ በእያንዳንዱ ኢትዮጵያዊ ልብ ላይ የጻፋቸውንና በየልቦናው ውስጥ ያሳደራቸውን ቅዱሳት ኪዳናት የያዙ ናቸውና፡ በማስተዋልና በማተኰር ተጠቀሙባቸው፡፡

ደግሞም፡ በዚህ መልእክት ውስጥ ስለተጠቀሱት ቁም ነገሮች፡ በበለጠ ለማወቅና በዝርዝር ለመረዳት፡ ከዚህ የሚከተሉትን መጻሕፍት፡ በኢትዮጵያና በውጭ አህጉራት አብያተ መጻሕፍትና መደብሮች፥ ወይም፡ በዚህ፡ በአገልግሎታችን የጎዋ ሰሌዳችን ላይ በተጻፉት አድራሻዎች በኩል፡ ልታገኟቸውና ልትመለከቷቸው ይቻላል፡፡ እነዚህም፡- “**ኢትዮጵያዊው፡ በማንነቱ ፍለጋ!**”፥ “**ኢትዮጵያ፡ የዓለሙ መፋረጃ!**” **Ethiopia: The Classic Case** እና “**ኢትዮጵያና ኢትዮጵያዊነት**”፡- “**አንደኛ መጽሓፍ**”፥ “**ኹለተኛ መጽሓፍ**” እና “**ሦስተኛ መጽሓፍ**” የተባሉት ናቸው፡፡

እነዚህ መጻሕፍት፡ ለበርካታዎቹ የዘመኑ ጥያቄዎች፡ የሰውኛውን የ“እውነት” አቀራረብ ፈሊጥ በመከተል ሳይኾን፡ የእግዚአብሔር በኾነችው፡ መለኮታዊት እውነት ላይ በተመሠረተ ቀጥተኛነትና ግልጽነት፡ ትክክለኞች መልሶችን የሚሰጡ ናቸው፡፡ ከጥያቄዎቹም መካከል፡ “**ኢትዮጵያ ማናት? ኢትዮጵያዊው ማነው? ኢትዮጵያዊነትስ ምንድር ነው? እኔ ማነኝ? እግዚአብሔር ማነው? ባልንጀራዬስ? የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ኹኔታ፡ እስከ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. ድረስ፡ እንዴት ነበር? ከዚያ በኋላና እስካኹን ያለውስ እንዴት ነው? በ፲፱፻፷፯ ዓ. ም. የደረሰውን ታላቅ ውድቀት ያመጣው ጠንቅ፡ በእርግጥ ምንድር ነው? ከኹሉም በላይ፡ ለዛሬውና ለወደፊቱ፥ ለጠቅላላውም የኢትዮጵያና የኢትዮጵያውያን ችግር፡ ፍጹሙና ዘለዓለማዊው መፍትሔ፡ ከቶ ምንድር ነው?**” የሚሉት ይገኛሉ፡፡

ይህ መልእክት፡ በማናቸውም ዓይነት መስመርና መልኩ የሚደርሳችሁ ኹሉ፡ እያንዳንዳችሁ፡ በኢትዮጵያዊነታችሁ፡ ራሳችሁ ተቀብላችሁ፡ እንድትፈጽሙት ብቻ ሳይኾን፡ ዓቅማችሁ በፈቀደ መጠን፡ ለሌሎችም እንድታስተላልፉት ያስፈልጋል፡፡ ለዚህም፡ በሥጋና በነፍስ፥ በመንፈስም፡ ኃላፊነትና አደራ፥ ተጠያቂነትም እንዳለባችሁ፡ ልታውቁት ይገባል፤ ይህን ኃላፊነት፥ አደራና ተጠያቂነት የተቀበላችሁትም፡ ከሰው ሳይኾን፡ ከመክሊቶቹ ባለቤቶች፡ አምላካችን፡ ኢየሱስ ክርስቶስና እናታችን ድንግል ማርያም ስለኾነ፡ በፊታቸው በምትቀርቡበት ጊዜ፡ ከፍሬው፥ ወይም፡ ከትርፉ ጋር እንድታስረክቧቸው የሚጠይቋችሁ፡ እነርሱ መኾናቸውን፡ የተገነዘባችሁት ይመስለናል፡፡

የ“ጾመ ኢትዮጵያ” ማሳሰቢያ የኾነው፡ ይህ መልእክት ደርሷችሁ፡ ጾሙን፡ ለመፈጸም ፈቃደኞች ከኾናችሁ፡ እያንዳንዳችሁ፡

፩ኛ፡ የመንፈስ ቅዱስ ወገን መኾናችሁን፡ በይፋ መመስከራችሁ ነው፤ ይህም፡ በኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል ምልክት እያማተባችሁ፡ “በስመ እግዚአብሔር አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፥ በቅድስት ሥላሴ፡ እንዘ አአምን፥ ወእትመነፀን፤ እክሕደከ ሰይጣን! በቅድመ ዛቲ፡ እምየ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡ እንተ ይእቲ፡ ስምዕየ ማርያም ጽዮን፤ ለዓለም ዓለም፡፡” ማለትም፡ “ልዩ በኾነች ሦስትነት፡ አንድ አምላክ በኾነው፡ በእግዚአብሔር አብ፥ ወወልድ፥ ወመንፈስ ቅዱስ ስም አምኜና ተማጽኜ፡ እናቴና መጠጊያዬ፥ ምስክሬና ቤተ ክርስቲያኔ በኾነችው፡ በቅድስት ድንግል ማርያም ፊት፡ አንተን ሰይጣንን ክጄሃለሁ! ለዘለዓለሙ፡፡” ብላችሁ በምትጀምሩት ጸሎታችሁ ይታወቃል፤

፪ኛ፡ እውነተኛ ኢትዮጵያዊነታችሁን፡ በገሃድ ማረጋገጣችሁ ነው፤ ይኸውም፡ በዚህ ድርጊታችሁ፡ ፈጣሪያችሁን ከነእናቱ፡ ማስደሰታችሁ፥ የየግላችሁን ኢትዮጵያዊ ግዳጅም፡ መወጣታችሁ ነውና፡ በጾሙ ማብቂያ ጊዜ፡ ረክታችሁ፡ እየራሳችሁን ደስ ብሏችሁ ታገኙታላችሁ፡፡

መሓሪው ፈጣሪያችን፡ የ“ጾመ ኢትዮጵያ” ምግባራችንን በሰላም አስፈጽሞ፡ የቃል ኪዳናችን ፍሬ የኾነውን፡ ምሕረቱን ለምናከብርባት፡ ለየካቲቷ ፲፮ ቀን በዓላችን ያብቃን!

\+ + + + + + +